

یادداشت

اجتماع بی‌سابقه فرماندهان نظامی؛ نمایش قدرت یا بازتعریف مأموریت؟

رقابت نمادین قدرت‌ها از تیان‌آن‌من تا واشنگتن

محسن شریف‌خادائی

تحلیل‌گروابط‌بین‌الملل

درحالی‌که دونالد ترامپ با تغییر نام وزارت دفاع به «وزارت جنگ» و فراخوان بی‌سابقه فرماندهان نظامی از سراسر جهان، در حال بازتعریف نقش ارتش آمریکا در نظم جهانی است، چین نیز با برگزاری مانور عظیم نظامی در میدان تیان‌آن‌من به مناسبت سالگرد پایان جنگ جهانی دوم، نمایشی از قدرت، اقتدار و پیشرفت‌های فناوریانه خود ارائه داد. این مانور، با حضور رئیس‌جمهور چین شی جین‌پینگ، ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه و کیم جونگ اون رهبر کره شمالی -رهبران سه قدرت هسته‌ای- و برخی سران کشورها که با نمایش سامانه‌های موشکی، پهپادهای نسل جدید و تجهیزات سایبری همراه بود، نه‌تنها یادآور نقش تاریخی چین در جنگ جهانی دوم بود، بلکه پیامی روشن به ترامپ و متحدانش درباره جایگاه نوین چین در نظم جهانی ارسال کرد. این دو رویداد -مانور تیان‌آن‌من و تغییر دکترین نظامی آمریکا- درواقع دوقطب از رقابت ژئوپلیتیکی نوظهور هستند که نظم جهانی آینده را شکل خواهند داد. ترامپ با بازگشت به نمداهای نظامی کلاسیک و تأکید بر قدرت سخت، در حال فاصله‌گیری از چندجانبه‌گرایی و دیپلماسی نرم است؛ درحالی‌که چین با تلفیق قدرت نظامی و فناوری پیشرفته، به دنبال تثبیت جایگاه خود به‌عنوان قدرتی چندوجهی و منطقه‌ای-جهانی است. در این میان، سایر قدرت‌های جهانی نیز در حال بازتعریف موقعیت خود هستند:

- روسیه با تمرکز بر جنگ ترکیبی، نفوذ سایبری و حضور در مناطق بحرانی مانند اوکراین، سوریه و قفقاز، همچنان به‌عنوان بازیگری غیرقابل پیش‌بینی باقی‌مانده است. با وجود فشارهای تحریمی و انزوای نسبی در اروپا، مسکو توانسته است جایگاه خود را در معادلات انرژی، امنیت منطقه‌ای و همکاری‌های راهبردی با چین و ایران حفظ کند. در سوریه نیز با وجود تغییرات سیاسی و ظهور بازیگران جدید، روسیه از طریق پایگاه‌های نظامی، حمایت مالی از دولت جدید و تعامل با گروه‌های تازه قدرت‌گرفته، نفوذ خود را همچنان حفظ کرده و به‌عنوان زونه‌ای در توازن منطقه‌ای باقی‌مانده است.
- هند با توسعه توان نظامی، سرمایه‌گذاری در فناوری‌های دفاعی و دیپلماسی فعال در آسیا و اقیانوس هند، به دنبال ایفای نقش مستقل در معادلات جهانی است و تلاش دارد میان بلوک‌های قدرت، جایگاه متوازن‌تری برای خود تعریف کند.
- ایران با وجود فشارهای تحریمی، از طریق شبکه‌های نیابتی، توان موشکی و دیپلماسی منطقه‌ای، جایگاه خود را در برابر تغییرات دکترین ترامپ حفظ کرده است و به‌عنوان بازیگری مقاوم در برابر سیاست‌های یک‌جانبه‌گرایانه آمریکا شناخته می‌شود.

- اتلاف‌های منطقه‌ای مانند بریکس، سازمان همکاری شانگهای و پیمان‌های امنیتی جدید در خاورمیانه، ارجمله نزدیکی راهبردی میان عربستان سعودی و پاکستان، در حال شکل‌گیری و تقویت هستند. این اتلاف‌ها می‌توانند به محورهای امنیتی-اقتصادی تازه‌ای بدل شوند که وزن و جایگاه آمریکا را در معادلات جهانی تا حدی کاهش دهند و مسیرهای جدیدی برای تأثیرگذاری منطقه‌ای ترسیم کنند.
- در همین راستا، فراخوان بی‌سابقه فرماندهان عالی‌رتبه نظامی آمریکا از سراسر جهان به پایگاه کوانتیکو در ایالت ویرجینیا -که به دستور مستقیم وزیر جنگ و با حمایت ترامپ انجام شده- موجی از واکنش‌های حقوقی و سیاسی را در داخل ایالات متحده برانگیخته است. این نشست که از نظر گسترده‌گی و هم‌زمانی حضور فرماندهان در تاریخ پنتاگون بی‌سابقه تلقی می‌شود، بدون ارائه توضیح روشن درباره اهداف آن برگزار شده و حتی برخی ژنرال‌ها نیز از محتوای آن بی‌اطلاع هستند. منتقدان هشدار داده‌اند که چنین فراخوانی با اصول بنیادین قانون اساسی آمریکا در تضاد است؛ چراکه وفاداری ارتش به قانون اساسی و مردم است، نه به شخص رئیس‌جمهور. فرماندهان نظامی سوگند یاد می‌کنند که از قانون اساسی دفاع کنند، نه از اراده فردی رئیس‌جمهور. رو، این اقدام که رنگ و بوی شخصی‌سازی قدرت نظامی و تمرکزگرایی اجرایی دارد، از سوی حقوق‌دانان و ناظران سیاسی به‌عنوان عبور از خطوط قرمز نهادهی‌شده در ساختار دموکراتیک آمریکا تلقی شده است. در شرایطی که ترامپ برخلاف شعارهای انتخاباتی‌اش، در حال تدوین دکترین جدیدی با محوریت قدرت سخت و بازدارندگی تهاجمی است، این روند می‌تواند به تضعیف اصل تفکیک قوا، افزایش بی‌اعتنایی به نهادهای چندجانبه، عملا این نهاد بین‌المللی را از مرکز تصمیم‌گیری‌های امنیتی و سیاسی جهانی به حاشیه رانده است. اگر سازمان ملل نتواند خود را بازتعریف کرده و سازوکارهای مؤثری برای مهار قدرت‌های بزرگ ایجاد کند، خطر تبدیل‌شدن آن به نهادی نمادین و فاقد قدرت اجرایی بسیار جدی خواهد بود. در نتیجه، نظم جهانی آینده به سوی چندقطبی‌شدن، رقابت شدیدتر، پیچیدگی بیشتر و کاهش نقش نهادهای سنتی بین‌المللی بیش خواهد رفت. قدرت‌های نوظهور نه‌تنها واکنش‌پذیر، بلکه کنشگر خواهند بود و تلاش خواهند کرد با ایجاد بلوک‌های جدید، بازگشت به براب سطه‌طلبی واشنگتن ایجاد کنند. تنها راه برون‌رفت از بحران‌های احتمالی، بازگشت به دیپلماسی مبتنی بر احترام متقابل، تقویت نهادهای چندجانبه و پذیرش واقعیت‌های نوین ژئوپلیتیکی است؛ واقعیتی که دیگر بر محور انحصار قدرت نمی‌چرخد، بلکه بر پایه تعامل، توازن و چندصدایی جهانی بنا خواهد شد.

گزارش

تندروی، آفت انسجام ملی

او هشدار می‌دهد: «دشمن از تفرقه در داخل سود می‌برد؛ چه‌بسا پایه‌گذار بخشی از این اختلاف‌ها نیز خود او باشد». جعفرزاده مانند بسیاری دیگر از تحلیل‌گران، بر این باور است که دشمنان خارجی همواره از تفرقه، ناهمدلی و چندصدایی مخرب در داخل کشور بهره‌برداری کرده‌اند. در نبود انسجام سیاسی و اجتماعی، قدرت چانه‌زنی ملی در عرصه بین‌الملل کاهش یافته و کشور در برابر فشارهای خارجی آسیب‌پذیرتر می‌شود. او تأکید می‌کند که بیشترین ضرر به‌را نه از دشمن، بلکه از تندروی‌های داخلی خورده‌ایم. تصویری نگران‌کننده از آینده سیاسی و اجتماعی کشور در صورت تداوم وضعیت کنونی در حال نقش‌بستن است. ایمن‌آبادی با زبانی روشن هشدار می‌دهد که ادامه مسیر تندروی، نه‌تنها مانع انسجام ملی است، بلکه بستر را برای مداخله و سوءاستفاده دشمنان نیز فراهم می‌کند.راه برون‌رفت از این وضعیت، در گرو اصلاح نگاه‌ها، بازسازی ساختارهای سیاسی، تقویت احزاب و حضور فعال نخبگان در نقد قدرت و مقابله با افراط‌گرایی است. به‌جای اتکای مداوم به چهره‌های قهرمان‌گونه، کشور باید به سمت نهادسازی و توزیع عقلانیت سیاسی در میان لایه‌های مختلف جامعه حرکت کند. آیا گوش شنوایی برای این هشدارها وجود دارد؟ این سوآلی است که در خلا پاسخ آن، تندروها همچنان به حیات سیاسی خود ادامه خواهند داد.

موسی موحّد: در هفته‌های اخیر، بار دیگر موضوع مناظره میان سعید جلیلی، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام و حسن روحانی، رئیس‌جمهور سابق، در صدر اخبار سیاسی و رسانه‌ای کشور قرار گرفت. ماجرا به بیش از یک سال قبل بازمی‌گردد که پیشنهاد اولیه از سوی روحانی مطرح شده بود، اما تا همین اواخر پاسخی از سوی جلیلی به آن داده نشد. اکنون او در یک نشست پرسش و پاسخ اعلام کرده که آماده رویارویی است. در همین میان، پرسش مهمی در افکار عمومی شکل گرفت که آیا این مناظره قرار است در رسانه ملی برگزار شود؟ پاسخ صریح پیمان جلی، رئیس صداوسیما که با تکرار چندباره واژه «خبر» همراه بود، نقطه پایانی بر گمانه‌زنی‌ها گذاشت. اما این پاسخ در ظاهر ساده، در واقع لایه‌های متعددی از تحلیل سیاسی، رسانه‌ای و امنیتی را در خود دارد.

صداوسیما در چنبره جلیلی‌ها؛ وقتی تریبون امکان نقد نمی‌دهد

یکی از اصلی‌ترین دلایل مخالفت صداوسیما با برگزاری چنین مناظره‌ای، به ساختار درونی سازمان و شبکه ارتباطی نزدیک به جلیلی بازمی‌گردد. طی سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از ورود جلیلی به رقابت‌های انتخاباتی سال گذشته، نوعی پیوند آشکار میان حلقه رسانه‌ای او و مدیران صداوسیما شکل گرفته است. این موضوع نه‌تنها در جهت‌دهی اخبار و برنامه‌ها، بلکه حتی در انتصابات مدیریتی نیز قابل مشاهده است. حضور برادر سعید جلیلی در مقام معاون رئیس سازمان صداوسیما نمونه‌ای روشن از این ارتباط ساختاری است. چنین موقعیتی عملاً نوعی سپر حفاظتی برای جلیلی ایجاد کرده است؛ سپری که مانع می‌شود رسانه ملی بستری برای نقد جدی یا حتی پرسشگری واقعی درباره کارنامه او باشد. در فضای رسانه‌ای، تریبون تلویزیون همیشه به‌عنوان «زمین بازی اصلی» در شکل‌دهی افکار عمومی عمل کرده است. حال اگر این زمین در اختیار جریانِ خاص باشد، طبیعی است که هیچ علاقه‌ای به بازکردن دروازه‌های آن برای رقیب وجود نداشته باشد. حتی اگر فرض کنیم جلیلی به پشتوانه حمایت‌های درونی صداوسیما در مناظره بتواند تسلیت بالا را نداشته باشد، باز هم تضمینی برای جلوگیری از ضربه‌پذیری او وجود ندارد، چراکه در یک مناظره رودررو، کافی است روحانی با تکیه بر حافظه تاریخی و جایگاه خود در سطوح بالای نظام، یک اشاره یا افشاکری کوتاه مطرح کند تا فضای رسانه‌ای به‌طور کامل تغییر یابد. از این رو، تصمیم پیمان جلیلی در اصل انعکاس یک نگرانی جدی است که «رسانه ملی نمی‌خواهد به صحنه‌ای برای تخریب جلیلی بدل شود». این موضوع به‌ویژه وقتی اهمیت می‌یابد که بدانیم جلیلی در سال‌های گذشته همواره تلاش کرده خود را به‌عنوان چهره‌ای اصولگرا، پاکدست و ایدئولوژیک معرفی کند. اما گرگونه بازشدن پرده‌های گذشته، چه در حوزه سیاست خارجی و چه در عرصه‌های مدیریتی، می‌تواند این تصویر را دچار خشه کند. برای همین است که رسانه

مسعود پزشکیان در حاشیه هشتادمین نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد در نیویورک، در گفت‌وگویی با شبکه خبری فاکس‌نیوز، در پاسخ به این پرسش که آیا معتقد هستید حجاب باید اجباری باشد یا هرکدام از بانوان ایرانی خودشان این اختیار را داشته باشند که تصمیم خودشان را در رابطه با حجاب بگیرند؟ گفت: «من هیچ باوری به اجبار ندارم و آن را اجرایی نمی‌دانم. در روندی که ما دنبال می‌کنیم هم چنین چیزی وجود ندارد. هیچ‌وقت نمی‌شود با اجبار کسی را وادار به کاری کرد. ما حفظ حرمت‌ها و احترام به فرهنگ‌ها، انتظاری است که باید از یکدیگر داشته باشیم. الان هم در کشور ما، علی‌رغم اینکه قوانینی نوشته شده، اما در همان چارچوب، روندی در حال شکل‌گیری است. از نظر اعتقادی و باوری، من معتقدم با اجبار نمی‌توان به‌راحتی کسی را وادار کرد کاری را که شما می‌خواهید انجام دهید؛ با گفت‌وگو و روش‌های مناسب. کنار یکدیگر بکشیم و صحبت کنیم. این مسائل با دعوا و جنگ و بازداشت و اقداماتی که گاهی ممکن است اتفاق بیفتد، قابل حل نیست. در حال حاضر در ایران چنین رویکردی وجود ندارد. حتی در خود آمریکا هم اگر چارچوبی رعایت نشود، گمان نمی‌کنم اجازه دهند با افراد آن‌گونه رفتار شود، اما در محدوده‌ای که هست، فعلاً کسی به خاطر این موضوع بازداشت یا مجازات نمی‌شود. بهتر است بایند ایران را ببینند؛ زیرا آنچه به شما می‌گویند و آنچه در خبرها مطرح است و آنچه سرویس‌های اطلاعاتی شما گزارش می‌کنند، با واقعیت فاصله زیادی دارد. آنها ذهنیتی درباره ما ساخته‌اند که واقعی نیست؛ بایند و ببینند، کار دشواری نیست». او در ادامه در رابطه با شفاف‌سازی برنامه هسته‌ای ایران گفت: ما کاملاً آماده‌ایم به دنیا اطمینان بدهیم که به‌هیچ‌وجه به دنبال سلاح هسته‌ای نیستیم و نخواهیم بود. اما اقداماتی که آنها علیه ما انجام داده‌اند، خلاف همه تعهدات و اصول بوده است. هیچ دلیلی برای اینکه ایران به سمت سلاح هسته‌ای برود، وجود نداشته و ندارد؛ باین‌حال، تجاوزاتی انجام شده که نباید رخ می‌داد.

رئیس‌جمهور ایران در پاسخ به این سؤال که «یکی از دلایلی که سازمان‌های اطلاعاتی آمریکا و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در این زمینه مطرح کرده‌اند، این است که غنی‌سازی به سطح ۶۰ درصد رسیده و برخی تأسیسات در عمق زمین قرار دارند؛ این حقایق باعث شده بسیاری گمان کنند هدف دنبال‌کردن سلاح هسته‌ای بوده و نه برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز، نظر جانیعالی در این باره چیست؟» گفت: درست است که شاید ما به این سطح از غنی‌سازی، یعنی ۶۰ درصد، نیاز نداشته باشیم، اما در آن زمان توافق برجام را پذیرفیم و آژانس هم طبق همان چارچوب‌های تعیین‌شده، به‌طور کامل بر مراکز ما نظارت داشت. چه در مراکز زیرزمینی و چه روی زمین، هر زمان که می‌خواستند، می‌آمدند و بازرسی می‌کردند. این آمریکا بود که برجام را پاره کرد؛ یعنی همان توافقی که ما براساس آن عمل می‌کردیم و نظارت‌ها نیز تحت چارچوب آژانس انجام می‌شد. بعد از خروج آمریکا از برجام، شرکت‌های اروپایی که برای همکاری به ایران آمده بودند، یکی‌یکی مجبور شدند از کشور خارج شوند. هیچ‌ک از تعهداتی را که بپذیرفته بودند، اجرا نکردند. وقتی آنها به تعهداتشان عمل نکردند، به‌طور طبیعی کارشناسان ما هم خارج از آن چارچوب‌ها مسیر خود را ادامه دادند. ما در گفت‌وگوهای فعلی هم اعلام کرده‌ایم که همه آنچه را در اختیار داریم، می‌توانیم در روند مذاکرات و براساس همان چارچوب‌ها ارائه کنیم، به شرط آنکه حقوق بین‌المللی ما در چارچوب ان‌پی‌تی و تحت نظر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی حفظ شود. اگر این چارچوب‌ها رعایت شوند، ما هیچ مشکلی نداریم. همه موارد قابل ارزیابی است و می‌توان طبق همان اصول، به آن برخورد کرد. مشکل از جایی آغاز شد که نفت‌ها آن تندروی‌ها را درباره ما رعایت نکردند، بلکه هر روز تحریم‌های جدیدی بر ما اعمال کردند و سعی داشتند فشار بیشتری وارد کنند و این ذهنیت را در جهان القا کنند که ایران به دنبال سلاح هسته‌ای است.

پزشکیان ادامه داد: در گفت‌وگوهایی که اینجا داشتیم، خود من با رئیس‌جمهور فرانسه صحبت کردم و روش‌هایی برای حل مشکل پیشنهاد دادیم که از سوی طرف فرانسوی پذیرفته شد. آنها با طرف آمریکایی نیز صحبت کردند، اما متأسفانه طرف آمریکایی پذیرفت. با وجود موافقت اروپایی‌ها، آمریکا حاضر به پذیرش نشد. اگر این روند ادامه پیدا کند و بخواهند تحریم‌های جدیدی علیه ما اعمال کنند، طبیعتاً مسئله پیچیده‌تر خواهد شد. او در پاسخ به پرسشی با این مضمون که «آیا کشور شما موافقت می‌کند درصد غنی‌سازی را به سطوح تک‌رقمی محدود کند و تمام تأسیسات هسته‌ای را مانند اغلب تأسیسات هسته‌ای جهان، روی زمین قرار دهد؟» توضیح داد: ما که براساس همان چارچوب بین‌المللی عمل کرده‌ایم؛ ما نیز نظر آژانس بوده‌ایم و عضو ان‌پی‌تی هستیم. به چه دلیلی آمدند و حتی مراکز زیرزمینی ما را زدند؟ مگر ما خلاف کرده بودیم؟ حتی اگر خلایق رده داده باشد، آیا این رژیم صهیونیستی حق دخالت

گزارش «شرق» از پاسخ جلیلی به برگزاری مناظره میان روحانی و جلیلی در صدا و سیما

یک «خبر» و هزار معنا

منظر است که صداوسیما در برابر پیشنهاد روحانی و پاسخ مثبت جلیلی، عملاً عقب‌نشینی کرده است. چراکه شکست دوباره جلیلی در برابر روحانی، آن هم در مقابل چشم میلیون‌ها بیننده، نه‌تنها به چهره او ضربه می‌زند بلکه به اعتبار رسانه ملی هم لطمه‌ای جدی وارد خواهد کرد. تصور کنید رسانه‌ای که سال‌ها از یک چهره خاص حمایت کرده، ناگهان شاهد فروپاشی آن تصویر در یک مناظره زنده باشد. پیامد چنین اتفاقی چیزی فراتر از یک شکست فردی است و می‌تواند به تضعیف جایگاه کلان رسانه ملی منجر شود؛ بنابراین مدیران این سازمان ترجیح می‌دهند اصلاً وارد چنین میدان پریزگی نشوند.

ضرورت انسجام ملی در شرایط بحرانی

تحلیل دیگری که می‌توان بر پاسخ پیمان جلیلی سوار کرد، مربوط به شرایط کلی کشور است. در حال حاضر، ایران در یکی از پیچیده‌ترین مقاطع سیاسی و اقتصادی خود قرار دارد. بازگشت قطعه‌نامه‌های شورای امنیت، فشارهای بین‌المللی و وضعیت شکننده اقتصادی، همه دست‌به‌دست هم داده‌اند تا فضای داخلی نیازمند انسجام و همبستگی باشد. در چنین شرایطی، هر رخداد رسانه‌ای که بتواند تنش‌های سیاسی را تشدید کند، به‌عنوان یک تهدید امنیتی تلقی می‌شود. مناظره میان روحانی و جلیلی، به‌طور طبیعی ظرفیت بالایی برای ایجاد شفاف‌های تازه دارد. دو

توضیح پزشکیان در مورد حجاب اجباری در ایران

هیچ باوری به اجبار ندارم

دارد؟ او خود عضو ان‌پی‌تی نیست، زردخانه هسته‌ای دارد و از سلاح‌هایی برخوردار است؛ چرا با آنها برخورد نمی‌شود؟ چه حقی داشت که بیاید و مراکز هسته‌ای ما را بمباران کند و در نهایت کسی او را محکوم نکند؟ ما آماده‌یم در چارچوب قوانین بین‌المللی همه آنچه را که لازم است ارائه کنیم و طبق همان چارچوب عمل کنیم؛ در این صورت هیچ مشکلی نخواهیم داشت. در دوره‌ای حدود ۶۰ یا ۹۰ روز پیش از حمله به ایران، یزیدیت ترامپ همراه با اسرائیل تلاش داشت این پیام را منتقل کند که بازرسی‌ها باید در هر زمان و هر مکانی از تأسیسات ایران انجام شود. نگرانی آنها

چهره‌ای که هرکدام نماد یک رویکرد متفاوت در سیاست داخلی و خارجی‌اند، اگر در برابر هم قرار بگیرند، بدون شک موضوعات حساسی را از افراد حساس به میان خواهند کشید. این مناظره می‌تواند به میدان اتهام‌زنی متقابل تبدیل شود؛ جلیلی، روحانی را به کوه‌تازی در برجام و مدیریت اقتصادی متهم کند و روحانی هم کارنامه جلیلی را در مذاکرات هسته‌ای یا دیگر عرصه‌ها زیر سؤال ببرد. نتیجه چنین رویارویی، قطب‌بندی جدیدی در جامعه خواهد بود که شاید تا مدت‌ها اثرات آن باقی بماند. از همین رو، مخالفت صداوسیما صرفاً بازتاب یک تصمیم در سطح رسانه نیست، بلکه ناشی از سیاست‌های کلان می‌تواند باشد. دستگاه‌های بالادستی در این مقطع تمایلی ندارند تریبونی ایجاد شود که به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم باعث تشدید اختلافات شود. به بیان ساده‌تر، اولویت اصلی امروز کشور مدیریت بحران است، نه بازکردن جبهه‌های تازه سیاسی. بنابراین تصمیم به عدم برگزاری مناظره را باید در چارچوب همین ضرورت انسجام ملی تفسیر کرد.

روحانی به‌عنوان صندوق اسرار؛ ریسک افشاکری‌های غیرقابل پیش‌بینی

اما شاید مهم‌ترین دلیل نگرانی از برگزاری چنین مناظره‌ای به شخصیت و موقعیت حسن روحانی بازگردد. او تنها یک رئیس‌جمهور اسبق نیست؛ بلکه فردی است که از دوران انقلاب و جنگ تحمیلی در متن حساس‌ترین تحولات کشور حضور داشته است. بسیاری از فعالان سیاسی او را «صندوق اسرار نظام» می‌دانند؛ کسی که نه‌تنها از جزئیات مذاکرات و تصمیمات کلان آگاه است، بلکه در بسیاری از موارد، خود از تصمیم‌سازان اصلی بوده است. اگر چنین فردی در یک مناظره زنده مقابل سعید جلیلی بنشیند، هیچ خط قرمزی قابل پیش‌بینی نیست. او می‌تواند با استناد به اسناد، خاطرات و مشاهدات مستقیم خود، موضوعاتی را مطرح کند که دامنه آن از شخصیت‌های زنده تا چهره‌های درگذشته را شامل شود. هرچند روحانی بعد از پنج دهه سیاست‌ورزی می‌داند چه بگوید یا چه نکوید، اما هیچ چیزی قابل پیش‌بینی نیست. در چنین فضایی، احتمال شکل‌گیری افشاکری‌های ناخواسته بسیار بالاست. این افشاکری‌ها ممکن است نه‌تنها جلیلی بلکه دیگر نهادهای و افراد را نیز تحت فشار قرار دهد. از سوی دیگر، حتی اگر روحی کنیم مناظره به‌صورت زنده پخش نشود و در قالب ضبط‌شده روی آنتن برود، باز هم پرسش‌های جدی مطرح خواهد شد که چرا این مناظره زنده نبود؟ چه بخش‌هایی سانسور شد؟ آیا مخاطبان می‌توانند به نسخه پخش‌شده اعتماد کنند؟ همین پرسش‌ها به‌خودی‌خود می‌تواند هزینه سیاسی و رسانه‌ای سنگینی ایجاد کند. بنابراین در هر دو حالت، چه زنده و چه ضبط‌شده برگزاری مناظره با روحانی، ریسکی بزرگ برای صداوسیما و حتی حاکمیت خواهد بود.

از نزدیک‌شدن ایران به نقطه بریک‌اوت برای دستیابی سریع به سلاح هسته‌ای مطرح شده بود، چون ایران به این خواسته‌ها تن نداد، حملات در آن زمان آغاز شد. پزشکیان گفت: «اصلاً این‌طور نیست؛ اولاً آژانس مرتب از مراکز ما بازدید می‌کرد و گزارش‌هایی تهیه و ارائه داده که برخلاف آن چیزی است که برخی می‌گویند. ما با آمریکا گفت‌وگو می‌کردیم و اعلام کردیم آماده‌یم شفاف‌سازی را انجام دهیم».

او افزود: ما در ایران داریم کاملاً در چارچوب قوانین بین‌المللی عمل می‌کنیم، اما ادعا می‌کنند ایران می‌خواهد منطقه را بر هم بزند. ما می‌خواهیم با همه ملت‌ها و همسایگان‌مان در صلح و آرامش زندگی کنیم. به دنبال سلاح هسته‌ای نیستیم و صراحتاً اعلام کرده‌ایم که این‌س موضوع از نظر اعتقادی، همان‌طور که مقام معظم رهبری فرموده‌اند، جز، باورهای قطعی ماست و هیچ‌کس در کشور ما نمی‌تواند خلاف این اعتقاد عمل کند. ما آماده‌ایم که سازمان‌های مسئول بین‌المللی بیایند و ارزیابی‌های لازم را انجام دهند. این آمادگی را اعلام کرده‌ایم و در گفت‌وگوها هم مطرح شده است، اما درحالی‌که گفت‌وگوها ادامه داشت، رژیم صهیونیستی حمله خود را آغاز کرد.

«آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای همزمان با ارزیابی (یکپارچه) به شماره پ/ ۴۰۴/۲۰»				
 دانشگاه گویان نخلی گویان نخلی				
شماره فراخوان درسامانه ستاد	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مدت پیمان	مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار (ریال)
۲۵۰۰۰۱۱۲۳۰۰۰۲۵	پ/۴۰۴/۲۰	خدمات حفاظت فیزیکی اماکن، تأسیسات و پایش از خطوط و پستهای انتقال نیرو و فوق توزیع در استان‌های خراسان رضوی، شمالی و جنوبی ارجمله کنترل تردد، پایش خطوط انتقال نیرو وفوق توزیع و حفاظت از اماکن و تأسیسات و اموال و دارایی‌های شرکت به‌صورت حجمی	۱۲ ماه شمسی	۳۴٬۶۷۲٬۹۹۳٬۱۴۹

***شرایط لازم جهت شرکت در مناقصه:**

- دارا بودن گواهینامه صلاحیت معتبر پیمانکاری با کد فعالیت عمومی و رتبه در محدوده مبلغ برآوردی از اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی و داشتن ظرفیت آزاد طبق آخرین بخشنامه ی ابلاغی در زمان ارایه پیشنهاد.
- دارا بودن تاییدیه از اداره انتظام پلیس پیشگیری ناجا (دارای رتبه ۱ یا ۲).

***نحوه دریافت اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه :**

مناقصه گران می توانند پس از ثبت نام در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت ، فایل اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه را بدون واریز وجه بازگیری نمایند.

***تاریخ دریافت اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه:**

از ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز شنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۷/۱۲ تا ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز چهارشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۷/۱۶.

***تاریخ بازگرداری اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه و محل تحویل پاکت تضمین:**

از پیشنهاد دهندگان تقاضا می گردد ؛ ابتدا توضیر کلیه مستندات و مدارک (اسناد ارزیابی کیفی، پاکت الف ، ب و ج) را در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت حداکتر تا ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز چهارشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۷/۳۰ بارگرداری نمایند و اصل پاکت الف با شرایط درج شده در اسناد مناقصه و به صورت لاک و مهر شده تا ساعت ۱۰:۳۰ صبح روز چهارشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۷/۳۰ پس از ثبت در دبیرخانه شرکت برق منطقه ای خراسان به آدرس: مشهد- انتهایی بلوار وکیل آباد - ترسیده به جاده شاندیز - سمت راست - به امور تدارکات و قراردادهـا- تلفن- ۳۶۱۰۲۶۸- ۰۵۱ - دورنگار ۰۵۱۳۶۱۰۴۶۹- تحویل نمایند.

***تاریخ و محل گشایش پاکت کیفی:**

ساعت ۱۰:۳۰ صبح روز چهارشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۷/۳۰ در محل امور تدارکات و قراردادهـا.

***** در صورت نیاز به دریافت توضیحات بیشتر، متقاضیان می توانند با مشاور(شرکت منیران-آقای حکیم عطار) به شماره ۰۵۱-۳۸۷۱۷۲۰۰ یا با امور تدارکات و قراردادهـا به شماره ۰۵۱-۳۶۱۰۲۶۸- (خانم طمنی) تماس حاصل فرمایند.

*****به پیشنهادها و مستندات فاقد امضاء ، مشروط ، مخدوش وپیشنهاداتی که بعداز انقضاء مدت مقرر واصل شود ، مطلقاً ترتیب اتر داده نخواهد شد.

*****مناقصه گران موظف به ارائه تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار معتبر و قابل تمدید مطابق آیین نامه تضمین معاملات دولتی می باشند .
به پیشنهادهای فاقد سپرده ،سپرده های مخدوش ، سپرده های کمترازمیزان مقرر، چک شخصی ونظایران ترتیب اتر داده نخواهد شد.

*****بازر اطلاعات وجزئیات در اسنادمناقصه درج شده است .

ضمناً جهت کسب اطلاعات بیشتری به پایگاه های اطلاع رسانی به آدرس ذیل مراجعه نمایند:

پایگاه اطلاع رسانی معاملات تاونیر http://tender.tavamin.org.ir

پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات http://iets.mporg.ir

پایگاه اطلاع رسانی مناقصات شرکت برق منطقه ای خراسان www.krec.ir

سامانه تدارکات الکترونیکی دولت «ستاد» www.setadiran.ir

شناسه آگهی : ۲۰۱۱۲۳۲

روابط عمومی شرکت برق منطقه ای خراسان